

af at forsvare familier, der var kommet i behandlersamfundets mølle og havde fået tvangsfjernet deres børn ofte på ganske løse og upræcise anklager for vold imod børn.

Kl. 16.25

Det var det samme som i forhold til begrebet revselsesret, det, vi var inde på før, det vil sige forældremyndighed. At udøve myndighed, at opdrage sine børn med myndighed, at sætte en nødvendig grænse for børns adfærd blev betragtet som vold af dem, der opfattede tilværelsen som grænseløs og bestemt af ubegrænsede rettigheder, og således var det nok at sige ordet vold mod børn. At det var mindst lige så voldeligt at slå børnenes hjem i stykker, at rive børnene fra forældrene under henvisning til ideologiske begreber, derom havde behandlersamfundet intet begreb.

På samme måde bruges ordet vold i dette beslutningsforslag. Igen er ordet tilsyneladende nok, men er det tilstrækkeligt at råbe »vold« imod en ægtemand? Må man ikke fastholde ganske kontant og konsekvent, at hvis der ikke foreligger en dom for vold, kan man ikke tage ordet alvorligt? Eller har en ægtemand ikke også krav på retsbeskyttelse? Er det pr. definition mere mistænkeligt at være mand end at være kvinde? Det får man en fornemmelse af, når man læser dette beslutningsforslag, og derfor er vi meget betænkelige ved at tage dets indhold alvorligt.

Vi er som tilhængere af retssamfundet modstandere af vold. Men vi vil ikke godtage anklagen eller udtrykket, medmindre anklagen har ført til en retssag, der er endt med en dom for vold. Foreligger der en dom mod manden, vil vi ikke godtage den udenlandske kvindes opholdstilladelse, medmindre hendes tilknytning til det danske samfund er solid og dokumenteret.

Alternativet er jo, at voldsbegrebet bruges som en sikker vej til at opnå opholdstilladelse. Alternativet er en endeløs række sager, hvor beskyldningen om vold fungerer som den nemme og bekvemme udvej til at kunne få opholdstilladelse.

En sådan tilstand er hverken klædelig for et retssamfund eller for en nation. Vi siger derfor nej også til dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg ved ikke, om hr. Krarups bemærkninger skal forstås derhen, at med hensyn til de sager, der

huserede i 1980'erne, som udløste tvangsfjernelser af børn – det var ganske alvorlige sager med mishandling af børn – vil man nu sætte spørgsmålstegn ved mishandling af kvinder. Det lød lidt, som om man fra Dansk Folkepartis side vil sanktionere mishandlingen af kvinder på samme niveau, som der var tale om i forbindelse med de tvangsfjernelser i 1980'erne, der blev henvist til.

Men det, jeg gerne vil spørge til, er, om Dansk Folkeparti opfatter det som krænkelse af mandens retssikkerhed, hvis kvinden får lov at blive i Danmark efter at have forladt et voldeligt ægteskab.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Så er vi igen, hvor vi var ved forrige debat, at de mere eller mindre irrelevante paralleller føres frem.

Det, jeg var ude på med at nævne 1980'ernes og 1990'ernes forsorg for den private familie, var en problematisering af begrebet vold. Det er ikke uden videre entydigt. Jeg gør opmærksom på og gjorde opmærksom på dengang, at måske var det samfundet, der var langt mere voldeligt over for hjemmene, end hjemmene var det mod deres egne børn.

I de sager, hvor jeg var bisidder – og det var en del – var der meget sjældent tale om vold mod børn, der var måske tale om forældre, der havde svært ved på grund af sygdom at opfylde deres forpligtelser over for børnene, og som kunne have fået hjælp. I stedet valgte man, siger jeg, den voldelige udvej at tvangsfjerne børnene.

Så jeg må desværre sige, at jeg finder spørgsmålet fuldstændig irrelevant, og jeg synes ikke, der er grund til at bruge tid på det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Heller ikke dette beslutningsforslag fra Det Radikale Venstre og SF kan Det Konservative Folkeparti støtte.

Jeg vil især knytte kommentarer til de to første af de fire punkter. Det første hedder, at udenlandske kvindelige statsborgere, som ikke har varig opholdstilladelse, altid skal bevare deres midlertidige opholdsgrundlag, hvis de må bryde ud af eller smides ud af et voldeligt ægteskab.

Kl. 16.30